

[Gustav Pedersen.]

at trods det, at man har skullet bruge betydelig flere Penge, ogsaa forholdsmæssigt, end før Krigen, saa er man i de allerfleste Arbejderhjem langt mere udgaaet, end man under tilsvarende Vilkaar var det i 1939. Derfor kan der heller ikke være Rimelighed i at opretholde den samme Afstand mellem Lønninger og Understøttelsessatser, som til Nød kunde forsvares i 1939, selv om der ogsaa dengang kunde være Tvivl om, hvorvidt det var den rigtige Afstand.

Naar man tager dette i Betragtning, tror jeg man har Lov at sige, at den Nedskæring, der i Lovforslaget foreslaas gennemført, er overordentlig ondartet, og at den rammer mange Arbejdergrupper føleligt, ja i visse Tilfælde endda saa haardt, at det vil give dem uhorste og næsten uovervindelige Vanskeligheder.

Den haardeste Nedskæring ligger selvfølgelig paa Ikke-Forsørgerne — jeg skal senere komme tilbage til Begrebet Ikke-Forsørger, men i første Omgang blot om tale selve Tallene.

Efter den nugældende Ordning med Tillægget paa de 20 pCt. til Satsene og med maksimalt Huslejetilskud er de samlede Dagpenge i de Kasser, der har Maksimum — det er jo ikke alle Kasser, der har det — 10 Kr. 50 Øre for Ikke-Forsørger med over 8 Aars Anciennitet i Kassen; det kan altsaa ikke være de purunge Mennesker, det drejer sig om her. Efter Ministerens Forslag bliver Maksimalydelsen til denne Gruppe 7 Kr. 80 Øre pr. Dag. Det vil altsaa sige, at Dagpengenes Maksimum bliver nedskaaet med 2 Kr. 70 Øre eller, hvis man regner maanedsvist, med 67 Kr. 50 Øre pr. Maaned. Jeg tror, jeg har Lov til at understrege, at for Folk, der har været gennem mange Vanskeligheder, er det ikke saa lige til at nedskære et i Forvejen spartansk og skrabet Budget med 67 Kr. 50 Øre pr. Maaned.

For Ikke-Forsørger, der ikke har 8 Aars Anciennitet, er Maksimalydelsen i Dag 8 Kr. 80 Øre pr. Dag; efter Ministerens Forslag bliver den 6 Kr. 50 Øre pr. Dag. Det vil altsaa sige, at der her ligger en Nedskæring paa 2 Kr. 30 Øre pr. Dag eller 57 Kr. 50 Øre pr. Maaned.

For Forsørger uden Børn under 15 Aar er Maksimalydelsen paa nuværende Tidspunkt 10 Kr. plus et Huslejetilskud, der, naar det er højest, bliver 2 Kr. 40 Øre pr. Dag, altsaa et samlet Dag-Maksimum paa 12 Kr. 40 Øre. Efter Ministerens Forslag bliver Maksimum 8 Kr. 80 Øre plus,

hvis den paagældende faar maksimalt Huslejetilskud, 2 Kr. 40 Øre, hvilket vil sige, at der højest kan udbetales vedkommende 11 Kr. 20 Øre i Dagpenge. Det betyder altsaa, hvis han har haft Maksimum begge Steder, en Nedgang paa 1 Kr. 20 Øre pr. Dag eller, hvis man regner med 25 Dage om Maaned, 30 Kr. pr. Maaned.

For Forsørger med 1 Barn bliver Nedskæringen 80 Øre pr. Dag eller 20 Kr. pr. Maaned, for Forsørger med 2 Børn 40 Øre pr. Dag eller 10 Kr. pr. Maaned, og først naar man kommer til Forsørger med 3 Børn, bliver der Mulighed for at yde det samme Maksimalbeløb som efter den hidtil gældende Ordning, nemlig 14 Kr. 20 Øre pr. Dag.

Saa skulde vi altsaa komme til det, der giver Gevinst, nemlig Forsørger med 4 Børn og derover. En Forsørger med 4 Børn skulde kunne faa 40 Øre mere pr. Dag; men allerede her begynder vi at nærme os det Beløb, der kolliderer med Bestemmelsen om, at Understøttelsen ikke maa blive mere end $\frac{4}{5}$ af Gennemsnitslønnen, og der er en ikke ringe Gruppe, der slet ikke kan faa de 15 Kr. 20 Øre pr. Dag. For Hovedstadens Vedkommende gælder det, at langt de fleste af Arbejdsmandsgrupperne — jeg kan f. Eks. nævne en saa stor Gruppe som Arbejds mændene i Jernindustrien — højest kan faa 14 Kr. 95 Øre pr. Dag. Det vil altsaa sige, at det hjælper dem ikke, de har de 4 Børn, for de faar ikke udnyttet Børnetillægget fuldt ud. For Provinsens Vedkommende vil det jo være saadan, at langt de fleste ligger under dette Beløb. Det vil med andre Ord sige, at de Arbejdere, der har mange Børn og de store Forpligtelser paa Grund af de mange Børn, slet ikke faar det højere Beløb bortset fra ganske enkelte Undtagelsestilfælde. Og saa ser jeg endda bort fra, hvis der er rigtig mange Børn, f. Eks. 8, for saa skal man op paa en Gennemsnitsløn af 24 Kr. om Dagen for fuldt ud at kunne udnytte Børnetillægget, og det findes kun inden for ganske enkelte Elitefag med forholdsvis høje Lønninger, og det vil antagelig kun være meget sjældent i saadanne Fag at finde Familier med saa mange Børn under 15 Aar. Nedskæringerne i Lovforslaget er sikre nok; der er ingen af de Grupper, der skulde omfattes af Nedskæringerne, der gaar Ram forbi, medens det, der skulde faa det til at glide, er af en saa problematisk Karakter, at det i Virkeligheden kun bliver i meget sjældne Tilfælde, Arbejderne faar Gavn af Forslaget.

Dertil kommer saa, at man fjerner